

i Landkommunerne staar i Uvished om, hvorledes man skal foretage den forestaaende Beregning over Skatterne paa fast Ejendom. Med disse faa Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Piper: Det Lovforslag, som her foreligger, gaar jo ud paa at forandre den Bestemmelse, der findes i Lov Nr. 85 af 1903 om, at Hartkornsskatten skal være endelig afskrevet med dette Skatteaars Slutning. Da man vedtog hele Komplekset af Skattelove af 1903, var det Hensigten at komme over til en ensartet Værdimaaler for samtlige Ejendomme, nemlig Ejendomsskylden, og man kastede ganske Vrag paa den gamle Værdimaaler, Hartkornet, idet man dog gik gradvis til Værks med Afløsningen. Men nu er der jo dukket nye Tanker op om at indføre en ny Jordskat. Den højtærede Minister er en Tilhænger af denne Tanke, og Forslaget om de kommunale Skatter indeholder da ogsaa en saadan Jordskyld. Det her foreliggende Lovforslag er vistnok ikke kommet frem paa Foranledning af den højtærede Minister, men fra anden Side, for at berede Vejen for det nye Forslag om Grundskyld; men dette sidste Forslag skal vi jo ikke tale om i Dag. Ministeren har nu ment, at det ikke var heldigt, at den nuværende Beskatning faldt bort, saaledes at man skulde paalægge en ny Skat, efter at al Skat paa Jord var ophørt. Og set fra Ministerens Standpunkt kunde jeg i og for sig finde det ganske rimeligt, at dette Forslag var fremsat, hvis Ministeren havde fremsat det i Tide; men det er desværre ikke sket. Og man staar nu ikke frit mere. Der er truffet Dispositioner omkring i Kommunerne, men desuagtet vil man nu forandre den gamle Lovgivning saaledes, at man griber ind i de Dispositioner, der er truffet. Den Femtedel af Hartkornsskatten, der er tilbage, falder overordentlig uensartet. For Amtskommunernes Vedkommende drejer det sig om saa forskellige Tal som 57 Kr. 40 Ø. i Københavns Amtsrådsreds — det er for Skatteaaret 1922—23 —, kun 10 Kr. i Roskilde Amt og 20 Kr. i Frederiksborg Amt. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at opløse samtlige Skattesatser i de forskellige Amter, men de svinger lige fra 7 Kr. og 40 Ø. i Præstø Amt op til 28 Kr. i Ringkøbing Amt. Dette Lovforslag faar der-

ved en meget forskellig Betydning for de forskellige Amter. Jeg skal blot henvise til, at paa Grund af den tilfældige Amtsgrense kan en Mand sidde og svare 10 Kr. i Roskilde Amt, medens hans Nabo i Københavns Amt svarer 57 Kr. 40 Ø. Budgetterne er i de senere Aar blevet udvidet i alt Fald sine Steder. Og hvad der gælder for Amtskommunernes Vedkommende, gælder ogsaa for Sognekommunerne. Ministeren vil maaske svare, at Budgetterne kan forandres endnu, hvad Skatteligningen angaar, da de ikke har været til 2den Behandling. Men for Sognekommunernes Vedkommende vil jeg gøre opmærksom paa, at een Ting er i alt Fald foregrebet, nemlig Forholdstallet mellem Ejendomsskatterne og Formue- og Lejlighedsskatten, der er approberet af Amtsrådene. Og der er ganske sikkert Sogneraad, som under Hensyn til de forandrede Ligningsregler, hvorefter alt skal over paa Ejendomsskylden, har forandret Forholdstallet. Ogsaa Hartkornsskatten til Sognekommunerne er vidt forskellig. Medens den Femtedel, der er tilbage i Gentofte Kommune, er 120 Kr. pr. Tønde Hartkorn, er den i en anden Kommune i Københavns Amt kun 17 Kr. Man staar altsaa ikke paa bar Bund, men man griber ind i noget, der ikke har været forudsat, og man kommer derved til at vælte en langt større Byrde over paa en Del Ejendomsbesiddere, end nogen havde tænkt sig, da Budgettet blev affattet, og Sogneraadet tog Beslutning om sin Indstilling.

Jeg tror, at man ved nøje Eftertanke vil indrømme, at det ikke er rigtigt at komme med et Lovforslag saaledes i sidste Øjeblik og derved kuldaste den bestaaende Lovgivning. Vil man forandre denne, maa det ske i saa god Tid, at der ikke bliver truffet fejle Dispositioner. Jeg mener dog, at der muligvis kan raades Bod paa de Ulemper, der findes her. Jeg hører jo, at den ærede Ordfører for Venstre kun har sluttet sig til Lovforslaget under Hensyn til, at Loven kun skal gælde 1 Aar, hvorfor han ikke mente, den vilde foregribe noget. Men hvis Grundskylden ikke bliver vedtaget, er der foregrebet noget for hele den Periode, hvori det nuværende Fordelingstal gælder. Derfor vil jeg tillade mig, naar Forhandlingen er sluttet, at anbefale Nedsættelsen af et Udvalg, for at man i det kan forhandle, eventuelt ogsaa med Ministeren, om at finde en Udvej til at raade Bod paa de